

РЕШЕНИЕ

№ 6535

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7677** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по две касационни жалби на Й. Ф., [населено място], чрез процесуален представител и министър на Министерство на електронното управление, чрез процесуален представител срещу решение № 2310 от 23.06.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 1033/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 93 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП - 10/13.12.2021 г. издадено от главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ [населено място].

С оспореното НП на Й. Ф. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева на основание чл. 63, ал. 1, вр. с чл. 65, ал. 2 от Закона за електронно управление (ЗЕУ) за нарушение на чл. 59а, ал. 2 от с.з.

В жалбата на Й. Ф. е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, необосновано, недопустимо и постановено в противоречие със закона – ЗИДЗЕУ. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за обезсилване на решението на СРС, а в условията на евентуалност да се потвърди отменителния диспозитив на същото, но да се посочи, че не е извършено нарушение.

В жалбата на министър на Министерство на електронното управление са наведени

оплаквания, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Искането на съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът и ответник по касационна жалба Министерство на електронното управление се представлява от юрисконсулт Д.

Касаторът и ответник по касационната жалба Й. Ф. се представлява от адвокат С., който счита касационната жалба на Министерство на електронното управление за неоснователна и поддържа подадената от него касационна жалба

Представителят на СГП счита жалбата по същество жалбата на Й. Ф. за основателна, а тази на Министерство на електронното управление и за неоснователна и недоказана.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че в качеството си на инспектор в отдел "Контрол и административнонаказателна дейност" в отдел "Контрол и административно-наказателна дейност" към ДА "Електронно управление", въз основа на Заповед на Председателя на ДАЕУ- № ДАЕУ - 3738/02.03.2021 г. е била извършена проверка по документи в периода от 15.03.2021 г. до 28.03.2021 г. на Столична община. В хода на проверката било установено, че е издаден Протокол с изходящ № П-22/01.04.2021 г., в който за предотвратяване и преустановяване на констатираните нарушения, както и за отстраняване на вредните последици от тях, на основание чл. 59б, ал. 1 от ЗЕУ, на кмета на Столична община, са дадени задължителни предписания за изпълнение. Протоколът е бил изпратен на Об А СО с писмо изх. № ДАЕУ-5851/05.04.2021 г. и бил указан срок за изпълнението им. С писмо с изх. № КЪМ СОА21ДИ05-940-10/10.06.2021 г. по описа на О. СО в ДАЕУ били описани действия, предприети от страна на Об А СО във връзка с дадените предписания. При преглед на изложеното в писмото проверяващият инспектор е установила, че не са представени доказателства за изпълнение на всички, дадени задължителни предписания. Изпратена била покана до кмета на О. СО (ДАЕУ- 10418/29.06.2021 г.) за предоставяне на доказателства за изпълнението на предписанията, както и за посочване на отговорните лица за неизпълнението им. Писмото било постъпило в СО на 29.06.2021 г. и регистрирано по описа на Об А СО с № КЪМ СОА21-ДИ05-940-[12]/09.06.2021 г. Проверяващият е констатирал, че информацията е следвало да бъде предоставена в срок до 09.07.2021 г. След справка в ДАЕУ проверяващият инспектор е установил, че в указания срок не бил постъпил отговор от кмета на Об А СО, поради което приел, че лицето Й. Ф. в качеството си на кмет на СО не е указала съдействие и е възпрепятствала работата на служителите на ДАЕУ. Нарушението е извършено на 09.07.2021 г. – датата, до която е следвало да се представи информацията.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АУАН – 9/14.07.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, но неправилно е определена датата на извършване на нарушението, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение страните са уведомени съответно на 01.07.2022 г. и на 21.07.2022 г. Касационните жалби са подадени съответно на 13.07.2022 г. и 02.08.2022 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбите са процесуално допустими и като такива следва да бъдат разгледани.

Разгледани по същество жалбата на Министерство на електронното управление е неоснователна, а тази на Й. Ф. е недопустима.

За да постанови своето решение СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати нарушения на административно производствените правила. Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление следва (съгласно изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН) да е налице пълно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, а също и да са приложени доказателства, свързани с извършването. В мотивите на оспореното решение е посочено, че в обстоятелствената част на АУАН и на НП не са изложени всички обстоятелства, свързани с обективната страна на вмененото на жалбоподателя за осъществено нарушение, доколкото са отразени изпратените писма до СО и получените отговори, без да са описани по своето естество конкретните указания, относно които е следвало да бъде дадена информацията и посочени по-горе. Същите се явяват обстоятелства, включени в състава на нарушението и пропускат им от страна на проверяващият инспектор и на АНО да ги посочи, представлява нарушение на императивната норма на чл. 42, т. 4 и на чл. 57 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е приел, за основателни доводите на жалбоподателя Й. Ф., че неправилно в обстоятелствената част на акта и на НП е определена датата на нарушението - 09.07.21 г. Посочената дата е тази, до която е указано предоставянето на изискваната информация и в рамките, на която жалбоподателят при изпълнение, би действал правомерно. Срокът, до който е следвало дължимото поведение от страна на кмета на СО, не се явява датата на осъществяване на нарушението, а това е следващият датата ден.

От събраните по делото доказателства според безспорно се установява, че Й. Ф., в качеството си на кмет на СО е извършила нарушение, като не е спазила разпоредбата на чл. 59а, ал. 2 от ЗЕУ (в приложимата редакция). Съгласно посочената норма: “Административните органи, длъжностните лица и организациите са длъжни да оказват съдействие на оправомощените лица от ДАЕУ при осъществяване на техните правомощия.” Въведеното правило е императивно и попада в обхвата на заеманата от жалбоподателя длъжност. Безспорно, че в случая е изпратена покана до кмета на СО за предоставяне на доказателства за изпълнението на предписанията, дадени с Протокола от 01.04.21 г., както и за посочване на отговорните лица за неизпълнението им. Неописването на конкретните предписания в НП, не е порок, накърняващ правото

на защита на сочения за нарушител, защото в случая страните не спорят, че на СО са дадени предписания с протокола.

Съставът на касационната инстанция споделя напълно изложените от СРС мотиви. След като административно-наказващият орган и в АУАН и НП е посочил, че датата, до която е следвало да бъде предоставена изисканата информация е 09.07.2021 г., не е възможно да се твърди, че на тази дата, че сочения за нарушител не е изпълнил законното си задължение. Изложеният порок е достатъчно съществен, за да обуслови отмяната на процесното наказателно постановление.

По отношение жалбата на Й. Ф. съдът намира същата за недопустима, поради разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК, според която право да обжалват решението имат страните по делото, за които то е неблагоприятно. В случая с оспореното решение на СРС е отменено изцяло наказателно постановление № НП - 10/13.12.2021 г. издадено от главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ [населено място] и е постигнат целения от жалбоподателя резултат, поради което касационната жалба на Й. Ф. следва да бъде оставена без разглеждане.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2310 от 23.06.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 1033/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 93 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената от Й. Ф. касационна жалба срещу решение № 2310 от 23.06.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 1033/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 93 състав.

Решението е окончателно.